

רשומות

ספר החוקים

7 באוגוסט 2008

2178

ו' באב התשס"ח

עמוד

828	חוק בליאתם של לוחמים בלתי חוקיים (תיקון והוראת שעה), התשס"ח-2008	תיקון עקיף:
		חוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1955 – מס' 16
833	חוק המטה לביטחון לאומי, התשס"ח-2008	תיקון עקיף:
		חוק הממשלה, התשס"א-2001 – מס' 5
837	חוק מימון הוצאות למשפחות שבוים ונעדרים, התשס"ח-2008	

**חוק בליאתם של לוחמים בלתי חוקיים (תיקון והוראת שעה).
התשס"ח-2008***

1. תיקון סעיף 2 בחוק בליאתם של לוחמים בלתי חוקיים, התשס"ב-2002 (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 2 –
- (1) לפני ההגדרה "הרמטכ"ל" יבוא:
- "בית דין צבאי מחוזי", "בית הדין הצבאי לערעורים", "שופט עמית" ו"שופט צבאי-משפטי" – כמשמעותם בחוק השיפוט הצבאי;
- "בית הדין הצבאי לביקורת" – בית דין צבאי שהוקם לפי סעיף 10ג(א);
- "בית הדין הצבאי לערעורי כלואים" – בית דין צבאי שהוקם לפי סעיף 10ד(א);
- "חוק השיפוט הצבאי" – חוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955;²
- "יום הכליאה" – יום מתן הוראת כליאה זמנית או יום הוצאת צו כליאה, לפי סעיף 3, לפי המוקדם מביניהם;
- "הממונה" – כל אחד מאלה:
- (1) קצין צבא הגנה לישראל בדרגת אלוף משנה ומעלה, שהרמטכ"ל או ראש אגף המודיעין של צבא הגנה לישראל הסמיכו לכך;
- (2) ראש מחלקת חוקרים בשירות הביטחון הכללי, שראש שירות הביטחון הכללי הסמיכו לכך;
- "מקום כליאה" – כל אחד מאלה:
- (1) מקום שקבע שר הביטחון בצו, לפי הוראות סעיף 3א(ב), לצורך חוק זה;
- (2) בית סוהר כמשמעותו בפקודת בתי הסוהר (נוסח חדש), התשל"ב-1971;³
- (3) מקום מעצר כמשמעותו בסעיף 7 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996;⁴
- (4) בית סוהר צבאי כמשמעותו בסעיף 505 לחוק השיפוט הצבאי;
- (5) מקום אחר שנקבע בצו הכליאה או בהוראת הכליאה הזמנית;
- (2) במקום ההגדרה "כלוא" יבוא:
- "כלוא" – מי שמוחזק מכוח צו כליאה או מכוח הוראת כליאה זמנית, שהוצאו לפי הוראות חוק זה;
2. במקום סעיף 3 לחוק העיקרי יבוא:
- "כליאת לוחם בלתי חוקי" (א) יהיה לקצין בדרגת סרן ומעלה ובתפקיד שקבע הרמטכ"ל, יסוד סביר להניח שאדם שהובא לפניו הוא לוחם בלתי חוקי, רשאי הוא להורות על בליאתו עד לקבלת החלטה בדבר הוצאת צו כליאה (בחוק זה – הוראת כליאה זמנית).

* התקבל בכנסת ביום כ"ז בתמוז התשס"ח (30 ביולי 2008); הצעת החוק ודבריו הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 375, מיום י"ב באדר ב' התשס"ח (19 במרס 2008), עמ' 474.

¹ ס"ח התשס"ב, עמ' 192.

² ס"ח התשט"ו, עמ' 171.

³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 21, עמ' 459.

⁴ ס"ח התשנ"ו, עמ' 338.

- (ב) (1) היה לרמטכ"ל יסוד סביר להניח כי כלוא הוא לוחם בלתי חוקי, וכי שחרורו יפגע בביטחון המדינה, רשאי הוא להוציא צו בחתימת ידו, המורה על כליאתו (בחוק זה – צו כליאה), ובלבד שלא יוציא צו כאמור אלא לאחר שניתנה לכלוא הזדמנות להשמיע את טענותיו לפני קצין בדרגת סגן אלוף ומעלה שיסמיך הרמטכ"ל לעניין זה.
- (2) צו כליאה יכול את הטעמים לכליאה וזאת בלי לפגוע בצורכי ביטחון המדינה.
- (3) צו כליאה יכול שיינתן שלא במעמד הכלוא, אך הוא יובא לידיעתו במועד מוקדם ככל האפשר.
- (ג) לא הוצא צו כליאה בתוך 96 שעות מעת שניתנה הוראת הכליאה הזמנית או החליט הרמטכ"ל שלא להוציא צו כליאה אף לפני תום 96 השעות האמורות, ישוחרר הכלוא, אלא אם כן קיימת עילה אחרת למעצרו לפי כל דין.

3. אחרי סעיף 3 לחוק העיקרי יבוא: הוספת סעיף 3א

- "החזקה במקום כליאה
- (א) לוחם בלתי חוקי שהוצא נגדו צו כליאה או שניתנה לגביו הוראת כליאה זמנית, יוחזק במקום כליאה, ואולם לא יוחזק לוחם בלתי חוקי במקום כליאה כאמור בפסקה (5) להגדרה "מקום כליאה" לתקופה העולה על 14 ימים.
- (ב) שר הביטחון רשאי לקבוע, בצו, מקום כליאה לצורך חוק זה."

4. בסעיף 5 לחוק העיקרי – תיקון סעיף 5

- (1) בסעיף קטן (א), במקום "מיום מתן צו הכליאה" יבוא "מיום הכליאה";
- (2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) כלוא שהובא לפני שופט כאמור בסעיף קטן (א) בעת שנמנעה ממנו פגישה עם עורך דין, יובא לפני השופט בשנית בסמוך לאחר שהחליט הממונה או בית המשפט, לפי העניין, כי אין למנוע עוד מהכלוא להיפגש עם עורך דין, בהתאם להוראות סעיף 6, אם ביקש זאת הכלוא או עורך דינו";

- (3) בסעיף קטן (ב), במקום "מיום מתן צו הכליאה" יבוא "מיום הכליאה".

5. בסעיף 6 לחוק העיקרי – תיקון סעיף 6

- (1) במקום כותרת השוליים יבוא "פגישה עם עורך דין וייצוג הכלוא";
- (2) בסעיף קטן (א), במקום הסיפה החל במילים "אך לא יאוחר משבעה ימים" יבוא "אך לא יאוחר מתום שבעה ימים מיום הכליאה";
- (3) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) הממונה רשאי להורות שכלוא לא ייפגש עם עורך דין בתוך פרק הזמן האמור בסעיף קטן (א), אלא במועד מאוחר יותר, אם סבר שהדבר דרוש למניעת פגיעה בביטחון המדינה או כדי לשמור על היי אדם, ובלבד שהפגישה לא תידחה מעבר לעשרה ימים מיום הכליאה; החלטת הממונה לפי סעיף קטן זה תהיה מנומקת ובכתב, והכלוא רשאי לערער עליה לפני בית המשפט המחוזי, שידון בערעור בדין יחיד.

(2א) שופט בית המשפט המחוזי רשאי לפי בקשה שהוגשה לו באישור היועץ המשפטי לממשלה, להורות שכלוא לא ייפגש עם עורך דין, או להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן (א1), אם מצא כי התקיימה עילה מהעילות האמורות בסעיף הקטן האמור, ובלבד שסך כל תקופות הדחיה של פגישת הכלוא עם עורך דין לא יעלו על 21 ימים מיום הכליאה.

(3א) על החלטות בית המשפט המחוזי לפי סעיפים קטנים (א1) או (2א) ניתן לערער לפני בית המשפט העליון, שידון בערעור בדין יחיד.

(4א) החליט בית המשפט המחוזי לקבל ערעור שהוגש לפי סעיף קטן (א1) או דחה בקשה שהוגשה לפי סעיף קטן (2א), והודיע נציג המדינה במעמד מתן החלטה כי בכוונת המדינה לערער עליה, רשאי בית המשפט לצוות על השהיית פגישת הכלוא עם עורך דין לתקופה שלא תעלה על 48 שעות לצורך הגשת הערעור, לעניין זה לא יובאו שבתות ומועדים במניין השעות.

(5א) הדיון בערעור או בבקשה לפי סעיפים קטנים (א1) עד (3א) יתנהל במעמד צד אחד בלבד, אלא אם כן ציווה בית המשפט כי הדיון יתקיים בנוכחות הכלוא.

(6א) הודעה על החלטה בדבר דחיית פגישה של כלוא עם עורך דין כאמור בסעיף זה ועל זכותו לערער עליה, תימסר לכלוא בהקדם האפשרי, אלא אם כן הורה הממונה או בית המשפט, לפי העניין, לדחות את מסירת ההודעה לכלוא למועד אחר, אם סבר כי קיים חשש שמסירת ההודעה תסכל את מטרת דחיית הפגישה.

(7א) חדלו להתקיים הטעמים שבשלהם נדחתה הפגישה עם עורך דין, יורשה הכלוא להיפגש עם עורך דין במועד המוקדם האפשרי;

(4) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) ראה שופט בית המשפט המחוזי כי כלוא שהובא לפניו אינו מיוצג, יודיע לו על זכותו לייצוג על ידי עורך דין בהליכים לפי חוק זה, ואם ביקש זאת הכלוא, רשאי בית המשפט למנות לו עורך דין לשם ייצוגו כאמור לפי חוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995".

6. בסעיף 9(ב) לחוק העיקרי, במקום "מעצרו" יבוא "כליאתו".

7. אחרי סעיף 10 לחוק העיקרי יבוא:

"הכרזה על לחימה 10א. (א) הממשלה רשאית להכריז כי מתקיימות פעולות לחימה בהיקף נרחב, המצריכות תחולה של הוראות החוק המנויות בפסקאות שלהלן, בשינויים המפורטים בהן; הכרזה הממשלה כאמור יחולו הוראות אלה לעניין לוחמים בלתי חוקיים שנכלאו במהלך פעולות הלחימה כאמור:

(1) הסמכויות הנתונות בסעיפים 3 ו-4 לרמטכ"ל יהיו נתונות לקצין בדרגת תת-אלוף, שהרמטכ"ל הסמיכו לכך;

(2) הסמכויות הנתונות בסעיף 3(ב) לקצין בדרגת סגן אלוף, יהיו נתונות לקצין בדרגת סרן;

(3) בסעיף 3(ב), בכל מקום, במקום "96 שעות" יקראו "7 ימים".

⁹ ס"ח התשנ"ו, עמ' 8.

(ב) הכרזה לפי סעיף קטן (א) תובא, בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-48 שעות מעת שניתנה, לאישור ועדת החוץ והביטחון של הכנסת (בסעיף זה – הוועדה); הוועדה רשאית לאשר את ההכרזה, לקצר את תקופתה או לא לאשרה; תוקפה של הכרזה כאמור יפקע כעבור חמישה ימים מיום שניתנה, אם לא אושרה בידי הוועדה קודם לכן; במניין השעות והימים לפי סעיף זה לא יבואו בחשבון שבתות ומועדים.

(ג) תוקפה של הכרזת הממשלה שאושרה לפי סעיף קטן (א) יפקע כעבור שלושה חודשים מיום שניתנה או במועד מוקדם יותר שנקבע בהכרזה או שנקבע באישור הוועדה; הממשלה רשאית, באישור הוועדה כאמור בסעיף קטן (ב), להאריך את תוקפה של ההכרזה מזמן לזמן לתקופות שלא יעלו על שלושה חודשים בכל פעם, כל עוד מתקיימות פעולות לחימה כאמור בסעיף קטן (א) או בתוך 30 ימים לאחר סיומן.

10. ב. (א) הכריזה הממשלה כאמור בסעיף 10א ומצא שר המשפטים כי מתקיימות נסיבות מיוחדות שבשלהן לא ניתן באופן סביר לקיים הליכים לפני בית המשפט המחוזי או בית המשפט העליון לפי הוראות חוק זה, לרבות בשל קיומן של פעולות לחימה בהיקף נרחב כאמור בסעיף 10א, רשאי הוא להורות, בהסכמת שר הביטחון, כי סעיפים 5 ו-6 יחולו בשינויים המפורטים להלן; בהוראה כאמור יפורטו ככל האפשר היקף הכלואים שלגביהם יחולו השינויים האמורים ומאפייניהם:

(1) הסמכויות הנתונות בסעיפים האמורים לבית המשפט המחוזי, יהיו נתונות לבית הדין הצבאי לביקורת;

(2) הסמכויות הנתונות בסעיפים האמורים לבית המשפט העליון, יהיו נתונות לבית הדין הצבאי לערעורי כלואים;

(3) הסמכויות הנתונות בסעיפים האמורים ליועץ המשפטי לממשלה, יהיו נתונות לפרקליט הצבאי הראשי.

(ב) תוקפה של הוראה לפי סעיף קטן (א) יפקע בתום שלושה חודשים מיום שניתנה או במועד מוקדם יותר שנקבע בה; שר המשפטים רשאי, בהסכמת שר הביטחון, להאריך את תוקפה של ההוראה מזמן לזמן לתקופות שלא יעלו על שלושה חודשים בכל פעם, ובלבד שתקופת תוקפה של ההוראה תסתיים לא יאוחר מ-60 ימים מתום תקופת ההכרזה כאמור בסעיף 10א.

(ג) פקע תוקפה של הוראה לפי סעיף קטן (א), לאחר שהחל דיון בבית הדין הצבאי לביקורת או בבית הדין הצבאי לערעורי כלואים, יימשך הדיון לפני אותו בית דין עד לקבלת ההחלטה באותו עניין.

- בית דין צבאי לביקורת
110. (א) מוקם בזה בית דין צבאי לביקורת לצורך הליכים בעניינם של כלואים, כאמור בסעיף 10ב.
- (ב) הרמטכ"ל, בהמלצת נשיא בית הדין הצבאי לערעורים, ימנה שופטים לבית הדין הצבאי לביקורת, מכין אלה:
- (1) שופטים צבאיים-משפטים של בית דין צבאי מחוזי, לרבות מי שכיהנו כשופטים צבאיים-משפטים של בית דין צבאי מחוזי ויצאו לקצבה או פרשו מכהונתם;
- (2) שופטים המכהנים בבית משפט צבאי, כהגדרתו בחוק לתיקון ולהארכת תוקפן של תקנות שעת הירום (יהודה והשומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשס"ז-2007.⁴
- (ג) הרמטכ"ל, בהמלצת נשיא בית הדין הצבאי לערעורים, ימנה מבין השופטים שמונו כאמור בסעיף קטן (ב), נשיא לבית הדין הצבאי לביקורת.
- (ד) בית הדין הצבאי לביקורת ידון בדין יחיד; השופט אשר ידון בעניין פלוני ייקבע בידי נשיא בית הדין הצבאי לביקורת, ובאין קביעה כאמור – לפי סדר שקבע מזמן לזמן נשיא בית הדין הצבאי לביקורת.
- בית דין צבאי לערעורי כלואים
110. (א) מוקם בזה בית דין צבאי לערעורי כלואים, לצורך דיון בערעורים על החלטות של בית הדין הצבאי לביקורת.
- (ב) הרמטכ"ל, בהמלצת נשיא בית הדין הצבאי לערעורים, ימנה שופטים לבית הדין הצבאי לערעורי כלואים, מכין אלה:
- (1) שופטים צבאיים-משפטים של בית הדין הצבאי לערעורים, לרבות שופט עמית;
- (2) שופטים צבאיים-משפטים של בית דין צבאי מחוזי, לרבות מי שכיהנו כשופטים צבאיים-משפטים של בית דין צבאי מחוזי ויצאו לקצבה או פרשו מכהונתם, הכשירים להתמנות לשופטים צבאיים-משפטים בבית הדין הצבאי לערעורים.
- (ג) הרמטכ"ל, בהמלצת נשיא בית הדין הצבאי לערעורים, ימנה מבין השופטים שמונו כאמור בסעיף קטן (ב), נשיא לבית הדין הצבאי לערעורי כלואים.
- (ד) בית הדין הצבאי לערעורי כלואים ידון בדין יחיד; השופט אשר ידון בעניין פלוני ייקבע בידי נשיא בית הדין הצבאי לערעורי כלואים, ובאין קביעה כאמור – לפי סדר שקבע מזמן לזמן נשיא בית הדין הצבאי לערעורי כלואים.
8. בסעיף 11 לחוק העיקרי, האמור בו יסומן "(א)" ואחריו יבוא:
- "(ב) היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול את סמכותו לפי סעיף 6(א2), לפרקליט המדינה, למשנה לפרקליט המדינה או לפרקליט מחוז."

⁴ ס"ח התשס"ז, עמ' 364.

9. בחוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995, בסעיף 18, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
 "א1) זכאי לייצוג לפי חוק זה מי שבית המשפט החליט למנות לו סניגור לפי סעיף
 6(ג) לחוק בליאתם של לוחמים בלתי חוקיים, התשס"ב-2002".
10. ההגדרות "בית דין צבאי לביקורת" ו"בית הדין הצבאי לערעורי כלואים", כנוסחן בסעיף
 1 לחוק זה, וסעיפים 10 א עד 10 ד לחוק העיקרי, כנוסחם בסעיף 7 לחוק זה, יעמדו
 בתוקפם במשך שנתיים מיום תחילתו של חוק זה.

אהוד ברק
 שר הביטחון

אהוד אולמרט
 ראש הממשלה

דליה איציק
 יושבת ראש הכנסת

שמעון פרס
 נשיא המדינה

⁷ ס"ח התשנ"ז, עמ' 8; התשס"ח, עמ' 717.
⁸ ס"ח התשס"ב, עמ' 192.

חוק המטה לביטחון לאומי, התשס"ח-2008*

1. (א) לממשלה יהיה מטה לביטחון לאומי שיפעל במשרד ראש הממשלה בירושלים.
 (ב) המטה לביטחון לאומי ישמש גוף המטה לראש הממשלה ולממשלה בענייני החוץ
 והביטחון של מדינת ישראל.
 (ג) ראש הממשלה יפעיל את המטה לביטחון לאומי וינחה אותו.
2. (א) אלה תפקידי המטה לביטחון לאומי:
 (1) לרכז את עבודת המטה של הממשלה, של ועדת השרים לענייני ביטחון
 לאומי ושל כל ועדת שרים אחרת, בענייני החוץ והביטחון;
 (2) להכין את דיוני הממשלה וועדותיה כאמור בפסקה (1), להציג את החלופות
 לגבי נושאי הדיון, נוסף על הצגתן על ידי הגופים הנוגעים בדבר, את ההבדלים
 בין החלופות ואת משמעותם, כפי שנבחנו על ידיו, וכן את המלצתו המנומקת
 לחלופה הנבחרת;
 (3) לעקוב אחר ביצוע החלטות הממשלה וועדותיה כאמור
 בפסקה (1) ולדווח על יישומן לראש הממשלה;
 (4) להציע לראש הממשלה סדר יום ונושאים לדיון לוועדת השרים לענייני
 ביטחון לאומי, ולכל ועדת שרים אחרת או הרכב שרים אחר בענייני החוץ
 והביטחון, ולהמליץ על זימון המשתתפים ועל דרג המוזמנים, לדיוניהן;
 (5) להיות אחראי מטעם ראש הממשלה על עבודת המטה הבין-ארגונית
 והבין-משרדית בענייני החוץ והביטחון, להציג לפניו את החלופות בתחום, את
 ההבדלים ביניהן ואת משמעותם, כפי שנבחנו על ידיו, ואת המלצתו לראש
 הממשלה על מדיניות בעניינים אלה, וכן להציג לממשלה את האמור לפי החלטת
 ראש הממשלה;

* התקבל בכנסת ביום כ"ו בתמוז התשס"ח (29 ביולי 2008); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעת חוק
 הממשלה - 343, מיום י"א בכסלו התשס"ח (21 בנובמבר 2007), עמ' 230.

(6) להכין ולהגיש לוועדת השרים לענייני ביטחון לאומי, אחת לשנה לפחות, הערכה שנתית ורב-שנתית של המצב המדיני-ביטחוני, וכן להכין הערכות מצב לגבי עניינים המשיקים להן, לרבות חוות דעת וניתוח בתחומי המודיעין השונים, לפי הצורך ובאישור ראש הממשלה; הערכות מצב כאמור וכן הערכות מטעם הגופים הביטחוניים שראש הממשלה ממונה עליהם, צבא הגנה לישראל, משרד הביטחון, משרד החוץ והמשרד לביטחון הפנים, יוגשו לראש הממשלה ויידונו בוועדת השרים לענייני ביטחון לאומי, לפחות אחת לשנה, באופן האמור בפסקה (2);

(7) להכין את עבודת המטה בעבור ראש הממשלה לקראת הדיונים בתקציב הביטחון, וכן כל סעיף תקציב אחר ששר הביטחון, או מי שהוא מינהו לכך, ממונה עליו, בתקציב ששר החוץ ממונה עליו ובתקציב הגופים הביטחוניים שראש הממשלה ממונה עליהם, לרבות גיבוש חלופות, על פי סדרי עדיפות מנומקים בראיה כוללת; בהוק זה –

“חוק יסודות התקציב” – חוק יסודות התקציב, התשמ”ה-1985;

“סעיף תקציב” – כהגדרתו בחוק תקציב שנתני, כמשמעותו בחוק יסודות התקציב;

“תקציב הביטחון” – כמשמעותו בפרק ג’ לחוק יסודות התקציב;

(8) להפעיל את המרכז לניהול משברים לאומיים במשרד ראש הממשלה;

(9) לבחון את תפיסת הביטחון של מדינת ישראל ולהציע לה עדכונים;

(10) לבחון מיוזמים ביטחוניים בעלי חשיבות בתחום המדיני-ביטחוני ולהציג את עמדתו לפני הממשלה, ועדת השרים לענייני ביטחון לאומי או כל גוף אחר שיהליט עליו ראש הממשלה, לרבות גיבוש חלופות על פי סדרי עדיפות מנומקים בראיה כוללת, אלא אם כן הורה ראש הממשלה אחרת;

(11) לבצע כל תפקיד מטה אחר בענייני החוץ והביטחון ובתחום אחר שקבע ראש הממשלה.

(ב) לשם מילוי תפקידיו כאמור בסעיף 2 רשאי ראש המטה לביטחון לאומי לקיים דיונים שאליהם יוזמנו נציגי הגופים הביטחוניים שראש הממשלה ממונה עליהם, צבא הגנה לישראל, משטרת ישראל ומשרדי הממשלה הנוגעים בדבר, בדרג שעליו יחליט ראש המטה לביטחון לאומי; מי שהוזמן כאמור, חייב להתייצב לדיון, אלא אם כן שוכנע ראש המטה כי הדבר אינו אפשרי בנסיבות העניין.

(א) ראש המטה לביטחון לאומי ימונה בידי ראש הממשלה באישור הממשלה; על המינוי האמור לא תחול חובת המכרז לפי סעיף 19 לחוק שירות המדינה (מינויים), התשי”ט-1959² (להלן – חוק המינויים).

(ב) כשיר לכהן כראש המטה לביטחון לאומי מי שמתקיימים בו כל אלה:

(1) הוא אזרח ישראלי בשבע השנים שקדמו למינויו ותושב ישראל, ואינו בעל אזרחות נוספת שאינה ישראלית;

(2) הוא בעל מומחיות, רקע וניסיון בתחומים הנוגעים לענייני החוץ והביטחון של מדינת ישראל;

(3) הוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש כראש המטה לביטחון לאומי;

3 מינוי ראש המטה לביטחון לאומי

¹ ס”ח התשמ”ה, עמ’ 60.

² ס”ח התשי”ט, עמ’ 86.

(4) לא תלוי ועומד נגדו כתב אישום בעבירה שלדעת היועץ המשפטי לממשלה מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה של העבירה אין הוא ראוי לשמש כראש המטה לביטחון לאומי.

(ג) ראש המטה לביטחון לאומי יהיה כפוף לראש הממשלה, וישמש היועץ לביטחון לאומי.

הפסקת כהונה של ראש המטה לביטחון לאומי

4. כהונתו של ראש המטה לביטחון לאומי תפקע באחת מאלה:

(1) הוא הודיע לממשלה בכתב על סיום כהונתו;

(2) הממשלה החליטה, על פי המלצת ראש הממשלה, כי נבצר ממנו, דרך קבע, למלא את תפקידו;

(3) ראש הממשלה הודיע לראש המטה לביטחון לאומי כי החליט לבטל את מינויו; הודעה כאמור תימסר לממשלה;

(4) הוגש נגדו כתב אישום בשל עבירה שלדעת היועץ המשפטי לממשלה מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה של העבירה אין הוא ראוי לשמש כראש המטה לביטחון לאומי.

המשנה לראש המטה לביטחון לאומי

5. (א) ראש הממשלה, בהמלצת ראש המטה לביטחון לאומי ובאישור הממשלה, ימנה משנה לראש המטה לביטחון לאומי; על המינוי האמור לא תחול חובת המכרז לפי חוק המינויים.

(ב) כשיר לכהן כמשנה לראש המטה לביטחון לאומי מי שהוא אזרח ישראלי ותושב ישראל, כן יהולו על תנאי כשירותו של המשנה לראש המטה לביטחון לאומי הוראות סעיף 3(ב)(2) עד (4), בשינויים המחויבים.

(ג) המשנה לראש המטה לביטחון לאומי יהיה כפוף לראש המטה לביטחון לאומי וישמש ממלא מקומו.

(ד) תקופת כהונתו של המשנה לראש המטה לביטחון לאומי תהיה חמש שנים ויהיה ניתן להאריכה בתקופות נוספות ובלבד שלא יכהן יותר מעשר שנים.

(ה) על פקיעת כהונתו של המשנה לראש המטה לביטחון לאומי יהולו הוראות סעיף 14(1), (2) ו-(4), בשינויים המחויבים; כן תפקע כהונתו של המשנה לראש המטה לביטחון לאומי אם ראש הממשלה, בהמלצת ראש המטה לביטחון לאומי, הודיע לו כי החליט לבטל את מינויו.

6. (א) כל מידע בענייני החוץ והביטחון המועבר לעיונו של ראש הממשלה יועבר על ידי הגורם שהעביר את המידע גם לעיונו של ראש המטה לביטחון לאומי.

(ב) (1) ראש המטה לביטחון לאומי או מי שהוא הסמיך לכך מבין עובדי המטה לביטחון לאומי רשאי לדרוש ממשרדי הממשלה ומיחידות הסמך שלהם, מצבא הגנה לישראל, מהגופים הביטחוניים שראש הממשלה ממונה עליהם וממשטרת ישראל, מידע, מסמכים ודוחות (בסעיף קטן זה – מידע), שבתחום סמכותו של אותו משרד או גוף, הדרושים לו למילוי תפקידו במטה לביטחון לאומי.

(2) מי שנדרש למסור מידע כאמור בפסקה (1), ימסור למטה לביטחון לאומי את המידע המלא בלא דיחוי; בהעדר הסכמה על מסירת המידע כאמור, תובא המחלוקת להכרעתו של ראש הממשלה; לא הסכימה משטרת ישראל למסור את המידע לפי רשימה כאמור בפסקה (1), בנימוק כי המידע נוגע לעניין המצוי בחקירה פלילית, יכריע במחלוקת ראש הממשלה לאחר שהיועץ המשפטי לממשלה הביא לפניו את הוות דעתו בעניין.

(3) מידע כאמור בפסקה (2) יימסר למטה לביטחון לאומי ויישמר בו בהתאם לתנאים ולסידורי ביטחון שייקבעו בהסכמת הקצין המוסמך בהגדרתו בחוק להסדרת הביטחון בגופים ציבוריים, התשנ"ח-1998,³ או כמשמעותו בסעיפים 21 ו-21א לחוק האמור, לפי העניין, לגבי המשרד או הגוף שמסר את המידע ולעניין צבא הגנה לישראל, בהתאם לתנאים ולסידורי הביטחון שייקבעו בהסכמה עם מי שהסמיך ראש המטה הכללי בצבא הגנה לישראל לעניין זה בפקודות הצבא בהגדרתן בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955.⁴

(4) לעניין עיון במידע, יקבע ראש המטה לביטחון לאומי את מגבלות התפוצה בתוך המטה לביטחון לאומי, בהסכמת הגוף שמסר את המידע; בהעדר הסכמה לעניין העיון במידע, תובא המחלוקת להכרעתו של ראש הממשלה.

(5) בלי לגרוע מהוראות כל דין, עובד המטה לביטחון לאומי, בעבר או בהווה, לא ימסור מידע שהגיע אליו בתוקף תפקידו למי שאינו מוסמך לקבלו, אלא אם כן נדרש לכך כדין.

(ג) ראש הממשלה יקבע בתקנות או בכללים הוראות הנוגעות להעברת מידע למטה לביטחון לאומי בדבר פגישות, בענייני החוץ והביטחון, של שרים או מי מטעמם עם גורמים זרים, של ראש המטה הכללי של צבא הגנה לישראל וראשי הגופים הביטחוניים שראש הממשלה ממונה עליהם או מי מטעמם עם מקבליהם ושל גורמים ישראלים עם גורמים זרים; בחוק זה, "כללים" – הוראות בכתב שקבע ראש הממשלה ואינן טעונות פרסום ברשומות או פרסום פומבי אחר.

ראש המטה לביטחון לאומי יוזמן, דרך קבע, לכל ישיבה של הממשלה, של ועדת השרים לענייני ביטחון לאומי ושל ועדת שרים אחרת או הרכב שרים אחר בענייני החוץ והביטחון; כן יוזמן ראש המטה לביטחון לאומי, דרך קבע, לכל דיון של ועדת ראשי השירותים החשאיים.

ראש הממשלה יקבע נהלים לעניין אופן הפעולה של המטה לביטחון לאומי בתוך משרד ראש הממשלה, לרבות לעניין יחסי הגומלין בין ראש המטה לביטחון לאומי לבין בעלי תפקידים אחרים במשרד ראש הממשלה; נהלים אלה אינם טעונים פרסום ברשומות או פרסום פומבי אחר.

(א) המטה לביטחון לאומי יהיה יחידת סמך במשרד ראש הממשלה.

(ב) על אף האמור בחוק המינויים, רשאי ראש הממשלה, לאחר התייעצות עם שר האוצר ועם נציב שירות המדינה, לקבוע בתקנות או בכללים הוראות אחרות מאלה החלות בשירות המדינה, לעניין ארגון וניהול כוח אדם במטה לביטחון לאומי, והכל בכפוף להוראות חוק יסודות התקציב, ולהוראות חוק התקציב השנתי, נקבעו הוראות כאמור בכללים, יובאו לאישור ועדת החוץ והביטחון של הכנסת.

תקציב שנתי של המטה לביטחון לאומי ייקבע בסעיף תקציב נפרד בחוק התקציב השנתי; הממונה על סעיף תקציב זה, לעניין החוק האמור יהיה ראש המטה לביטחון לאומי.

אין בהוראות סעיפים 1 עד 10 כדי לגרוע מסמכות הנתונה לאחר לפי דין או מסמכות המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים ומסמכות הוועדה לאנרגיה אטומית לפי דין או הוראת מינהל.

ראש הממשלה ממונה על ביצועו של חוק זה, והוא רשאי, באישור ועדת החוץ והביטחון של הכנסת, להתקין תקנות וכללים, לפי העניין, בכל הנוגע לביצועו.

7. יימון ראש המטה לביטחון לאומי לישיבות

8. בעלי תפקידים אחרים במשרד ראש הממשלה – יחסי גומלין עם המטה לביטחון לאומי

9. יחידה סמך

10. תקציב

11. שמירת דינים

12. ביצוע ותקנות

³ ס"ח התשנ"ח, עמ' 348.

⁴ ס"ח התשט"ו, עמ' 171.

13. בחוק הממשלה, התשס"א-2001, סעיף 7 – בטל.

14. (א) צוות הייעוץ לביטחון לאומי שהוקם ופעל כמועצה לביטחון לאומי לפי הוראות סעיף 7 לחוק הממשלה, התשס"א-2001, כנוסחו ערב תחילתו של חוק זה, יראו אותו מיום תחילתו של חוק זה ואילך כמטה לביטחון לאומי לפי סעיף 1, ויהיו מסורים לו כל התפקידים והסמכויות לפי חוק זה.
- (ב) מי שכהן כראש המועצה לביטחון לאומי בפועל ערב תחילתו של חוק זה, יראו אותו כראש המטה לביטחון לאומי עד למינוי ראש המטה לביטחון לאומי לפי הוראות סעיף 3.

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

⁵ ס"ח התשס"א, עמ' 1780; התשס"ז, עמ' 142.

חוק מימון הוצאות למשפחות שבויים ונעדרים, התשס"ח-2008*

1. בחוק זה –
הגדרות
- "בן משפחה" – בן זוג, הורה, הורה של בן זוג, אח או ילד או נציג מוסכם על כל אלה;
"בוחות הביטחון" – שירות הביטחון הכללי, המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים או משטרת ישראל;
"נעדר" – מי שנעלם משירות צבאי או משירות בכוחות הביטחון, למעט מי שיש חשד שהיעלמו הוא עבירה לפי סעיפים 92 או 94 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ז-1955, וכן מי שנעלם עקב פעולה איבה;
"שבוי" – מי שנפל בשבי האויב, לרבות בשבי ארגון שמטרותיו או פעולותיו מכוונות למיגור המדינה או לפגיעה בביטחונה של המדינה או בביטחון תושביה;
"שירות צבאי" – שירות ביטחון כמשמעותו בחוק שירות ביטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986;
"השר" – שר הביטחון.
2. (א) הממשלה תקים ועדה שתפקידה יהיה לדרון בבקשות של בני משפחה של שבויים ונעדרים למימון הוצאות נסיעותיהם לחוץ לארץ (להלן – הוצאות נסיעה), ולמימון הוצאות אחרות, והכל לשם קידום המאמצים לשחרור או לאיתור של השבויים או הנעדרים.
- (ב) ואלה חברי הוועדה:
(1) עובד משרד הביטחון, שימנה השר, והוא יהיה היושב ראש;

ועדה לעניין
בקשות בני
משפחה

⁴ התקבל בכנסת ביום כ"ו בתמוז התשס"ח (29 ביולי 2008); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעת חוק הכנסת – 218, מיום י"א באדר ב' התשס"ח (18 במרס 2008), עמ' 242.

¹ ס"ח התשט"ז, עמ' 171.

² ס"ח התשמ"ו, עמ' 107.

- (2) עובד משרד ראש הממשלה, שימנה ראש הממשלה;
- (3) עובד משרד החוץ, שימנה שר החוץ;
- (4) בדיונים שעניינם בקשה של בן משפחה של שוטר – עובד המשרד לביטחון הפנים, שימנה השר לביטחון הפנים.
- (ג) נציג צבא הגנה לישראל או כוחות הביטחון, לפי העניין, יוזמן לישיבות הוועדה.
- (ד) הוועדה רשאית לאשר מימון מלא או חלקי של הוצאות נסיעה, ומנימוקים שיירשמו, רשאית היא לאשר מימון הוצאות שאינן הוצאות נסיעה.
- (ה) החליטה הוועדה לאשר מימון הוצאות לפי סעיף קטן (ד), תקבע את דרכי המימון על ידי משרד הביטחון או כוחות הביטחון, לפי העניין.
- (ו) יושב ראש הוועדה רשאי, באישור השר, לקבוע בכללים סוגי הוצאות לעניין מימון הוצאות שאינן הוצאות נסיעה; כללים כאמור יפורסמו ברשומות.
- (ז) הוועדה תקבע את סדרי עבודתה ודיוניה, ככל שלא נקבעו לפי חוק זה.
3. השר ידווח לוועדת המשנה למודיעין ולשירותים השאיים של ועדת החוץ והביטחון של הכנסת בתחילת כל שנה, על החלטות הוועדה שמונתה לפי סעיף 2 שנתקבלו לפי הוראות חוק זה בשנה שקדמה לה.
4. השר ממנה על חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל עניין הנוגע לביצועו.

אהוד ברק
שר הביטחון

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה